

Posudek oponenta na magisterskou práci Pavla Dvořáka
**„Evropský valčík pod rakouskou taktovkou? Analýza rakouského předsednictví v radě
EU 1998 a 2006“**
IMS FSV

Autor si zvolil v české literatuře dosud neprobádané téma: srovnání dvou rakouských předsednictví v EU. Pro svou studii si zvolil metodu empirické analýzy, založené na osvědčených přístupech autorů zejména z německé a rakouské akademické sféry. Navíc autor čerpal ze souboru interview a tří dotazníků, v nichž zjišťoval osobní pohledy rakouských účastníků jednání na úspěchy a slabiny předsednictví. Celkově se autorovi podařilo vytvořit model praktického zkoumání předsednictví EU, který by mohl být použit i při analýze např. předsednictví českého.

V úvodu se autor soustředí na definování výzkumné otázky a metodologie práce. Kriticky představuje rozsáhlou literaturu, již při přípravě práce použil a v textu bohatě cituje.

První kapitola vytváří historický kontext rakouské integrační politiky od dob konce druhé světové války až po první předsednictví Rakouska v EU v roce 1998. I když je kapitola nutně velmi stručná, dobře prezentuje dynamiku a úskalí vývoje rakouské zahraniční politiky a její postupné nevyhnutelné přibližování k ES/EU. Zvláště důležité je vyhodnocení rakouského vstupu do EU v roce 1995. Řada aspektů, které se projevují v rakouské politice v EU do dnešní doby autor správně nalézá v postojích politiky a veřejnosti již tehdy (viz např. skeptický až negativní vztah k rozšiřování EU). Ukazuje, že specifika rakouského postoje k EU vychází mj. z frustrace, kterou v rakouské veřejnosti a politice zanechal rozpad habsburské monarchie.

Druhá kapitola ozřejmuje, co s sebou předsednictví EU přináší z hlediska hlavních funkcí, jichž se musí předsednická země ujmout. V této kapitole autor diskutuje způsoby hodnocení, známé z odborné literatury a systematicky prezentuje jak nástrahy/rizika, tak i silné stránky a šance předsednictví.

Kapitola 3 pak s použitím standardní struktury nejprve prezentuje předsednictví v jednotlivých jeho projevech a pak jej hodnotí. Podobně autor postupuje v kapitole 4., která analyzuje rakouské předsednictví roku 2008. Tento postup dodává práci charakter srovnávací analýzy, kdy lze jednotlivé položky kvalitativního hodnocení horizontálně porovnat. Celkovým hodnocením a právě i porovnáním úspěšnosti předsednictví v roce 1998 a 2008 s zabývá závěr práce.

Celkově práce působí uceleným dojmem, rozvíjí téma v logické struktuře, prokazuje znalost bohaté literatury k tématu. Hlavní přínos práce spočívá v tom, že autor uměl diferencovat mezi průběhem a výsledkem dvou předsednických období rakouské politiky. Postupuje přitom kombinací metod, která v obou případech vytváří plastický obraz předsednictví.

Vůči práci proto recenzent nemá závažnějších připomínek, snad kromě toho, že autor mohl větší pozornost věnovat jazykové a stylistické korektuře. Nelze zcela souhlasit s tvrzením, že deklarace ze Saint Maló byla výsledkem setkání ministrů zahraničí EU ve Vídni (s.52). Průlomová byla přeci jenom schůzka britsko-francouzská, která nutila ostatní státy EU efektivně se k otázkám obrany v rámci EU vyjádřit – což vedlo např. k polarizaci české politiky v této otázce.

Práce nehledě na drobné nedostatky představuje důležitý přínos ke zkoumání rakouské integrační politiky. Navrhuje se proto přijmout ji k obhajobě a ohodnotit známkou výborně.

JUDr. Vladimír Handl, CSc.
Ústav mezinárodních vztahů, Praha
IMS SFV